

Compromís amb la professió

Amb motiu del XV Congrés Mundial i el III Congrés Estatal d'Educadores i Educadors Socials celebrat el juny passat a Barcelona, es va fer un homenatge, exposat en format de pòster, a dos membres significatius de l'AIEJI, Gilles Beaulieu, natural del Quebec (Canadà) i l'italià Paolo Marcon. Els resultats de la recerca bibliogràfica d'aquests dos autors, desapareguts l'any passat, ens han suscitat moltes reflexions que creiem important compartir.

Beaulieu (1942-2000) va estudiar a l'Institut de Psychologie de Montreal (actualment École de Psychoéducation), especialitzant-se en intervenció per a la prevenció i el tractament de la inadaptació social durant la infància i l'adolescència. Paral·lelament, es diplomà en l'École Nationale d'Administration Publique, adquirint responsabilitats de gestió d'organitzacions i serveis públics.

Per la seva banda, Marcon (1925-2000) es llicencià en Filosofia i es va registrar com a periodista a la regió del Lazio. Des de jove es dedicà al món de l'escoltisme, fent la seva tesi sobre aquest tema. Combinà la tasca d'educador amb la de director en un centre residencial juvenil, ocupà diversos càrrecs en diverses universitats de l'àmbit de l'educació i al 1969 fou cofundador de la primera Escola d'Educadors a Roma (SFEC). També va coordinar la xarxa Tempus i Erasmus, i va dirigir dues revistes de l'àmbit de l'educació social.

La trajectòria que segueixen deixa palès que, per a un bon treball socioeducatiu, cal apropiari-se d'una formació sòlida que ens permeti ser crítics pel que fa a la nostra intervenció diària. En el cas del nostre país, han estat els mateixos professionals qui han lluitat durant molt de temps perquè es reconeguessin com a universitaris els estudis d'Educació Social i existís l'actual Diplomatura. Assolit aquest pas, cal anar consolidant aquesta formació i avaluant les repercussions en el treball dels educadors i educadores socials i, per suposat, de la qualitat dels serveis oferts a les persones que atenem i la seva qualitat de vida.

Basant-se en una trajectòria professional que abasta diverses institucions socials, ambdós autors fan una proposta centrada en la responsabilitat que hi ha d'haver en tot el que envolta la formació que reben els educadors socials. Així doncs, es podria dir que la seva pràctica professional en els diferents centres on van exercir la seva professió, ha servit per enriquir el procés de formació dels educadors i educadores socials. En definitiva, del que es tracta és de ser conscients que el treball adreçat a l'estudi de la nostra pròpia formació és un bé per a l'optimització de l'atenció i el tracte que donem als usuaris dels serveis.

Els diplomats hem d'afegir-nos a aquest model i a la tasca desenvolupada pels professionals que van crear l'actual diplomatura. La vivència de la formació (el fet d'haver cursat els estudis) ha d'esdevenir corresponsabilitat vers la mateixa formació, cal prendre consciència que tota la comunitat socioeducativa té experiència des de diversos punts de vista que cal posar en comú. Tal com veiem en el currículum d'en Marcon i d'en Beaulieu, també hem de tenir clar que la formació contínua és una font de millora de la nostra tasca professional i que això pot beneficiar directament les persones que atenem.

Per altra banda, d'aquests bagatges professionals s'extreu la importància de presentar, de forma contínua, els avenços extrets dels treballs portats a terme pels autors. Demostren un important grau de generositat amb el fet de donar a conèixer constantment les seves experiències a la comunitat educativa, mitjançant jornades i congressos. Traslladen les seves experiències personals a la resta de professionals, les comparteixen i, alhora, fan rendibles els seus esforços, donant a conèixer les reflexions que els han suscitat.

Dels autors estudiats, se'n treu com a valor positiu l'esperit crític, encaminat sempre cap a la transformació de la realitat existent. Crítica, per suposat, constructiva que esdevé un canvi positiu per a la professió i, per tant, per a la població atesa, particularment aplicada a la formació dels professionals.

Així doncs, fem la proposta d'un model d'Educador Social compromès en la professió i disposat a construir a través de la crítica acompanyada d'estratègies i mecanismes de transformació. Un educador disposat a posar en comú tot allò que va aprenent diàriament en la seva tasca professional.

Dels autors estudiats, se'n treu com a valor positiu l'esperit crític, encaminat sempre cap a la transformació de la realitat existent

Anna Font Oscar Martínez Laura Quintela Sònia Roig	Servei d'Antics Alumnes. Escoles Universitàries de Treball Social i Educació Social - Pere Tarrés (URL)
---	---